No. 1975 Zaterdag 19 November 1921. 38ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde. Administratie: St. Thomas-college. DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.— Afzonderlijke nummers fl. 0.15. Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Belasting-Commissie.

(Slot.)

Eindopmerkingen.

De commissie meent ten slotte nog de volgende opmerkingen te moeten maken.

Hoe goed ook de contrôle op de uitgaven zij, hoe zuinig ook te werk gegaan zal worden, het gouvernement werkt steeds duurder en ondoelmatiger dan particulieren.

Minder goed bekend met de werkelijke toestanden hier streeft het Moederland er voortdurend naar, van Curaçao een copie van Nederland te maken.

De commissie wenscht bij het einde van haar rapport nog uitdrukkelijk er op te wijzen, dat het gouvernement zoo weinig mogelijk dient in te grijpen in het economisch leven en zich tot toezicht en het tegengaan van onrecht en onderdrukking moet beperken en mede moet werken, om de arbeidslust der bevolking op te wekken en de misvatting, dat het gouvernement steeds voor alles moet zorg dragen en alles betalen moet, te doen verdwijnen, opdat de werkelijke economische opheffing der kolonie zonder kunstmatige hulpmiddelen rustig voortgang kan hebben.

De commissie meent ten slotte nog het volgende te moeten mededeelen.

[illegible] vergaderingen was [illegible] rtdurend door uit- [illegible] heeren Morris E. Curiel, C. [illegible] de Haseth Cz., C. H. Jonckheer Wz. en A. G. Statius Muller onvoltallig.

De heer Jonckheer heeft vóór zijn vertrek zijn meening uiteengezet in een nota, hierbijgevoegd als bijlage II, terwijl de heer A. G. Statius Muller zijn meening uiteengezet heeft in een der laatste vergaderingen vóór zijn vertrek, welke meening hij op schrift gesteld had en opgenomen is in het als bijlage III hierbijgaand stuk.

De leden, die de eindvergaderingen bijwoonden en mitsdien het rapport onderteekend hebben, wenschen bij meerderheid nog het volgende in het midden te brengen.

Alleen wanneer duidelijk blijkt, dat ondanks zeer ernstige pogingen tot bezuiniging, de begrooting niet sluitend te maken is, diene men tot belastingverhooging over te gaan.

Men meende, dat alleen dan een zwaardere last op de bevolking kan worden gelegd, indien afdoende gebleken is, dat bezuiniging het streven is van het Gouvernement. Wanneer verder bezuiniging niet mogelijk is, en gebleken is, ondanks bezuiniging nog geld te kort komt, dán eerst dient tot de belastingverhooging, in de volgorde als hierboven aangegeven, te worden overgegaan.

Curaçao, den 29n Augustus 1921.

De Commissie,

(get.) PRAKKEN (Voorz.)
„ H. STATIUS MULLER (Onder-Voorz.)
„ ROBERTO S. DE LANNOY
„ MENKMAN
„ JULIUS L. PENHA
„ B. E. v. D. V. ZEPPENFELDT
„ P. L. GORSIRA (Secr.)

Bijlage II.

NOTA.

Naar aanleiding van de nota's door de heeren A. G. Statius Muller, Menkman en Prakken ingediend, wenscht de ondergeteekende het volgende in het midden te brengen.

Reeds bij het begin van de werkzaamheden onzer Commissie, heeft de ondergeteekende de eer gehad de zeer principieele vraag te stellen of de noodzakelijkheid van de belastingverhooging wel vaststond en heeft hij als zijne meening te kennen gegeven, dat in de eerste plaats diende te worden nagegaan in hoeverre de administratie van deze kolonie eenvoudiger en zuiniger kon worden ingericht. De ondergeteekendë vleit zich bij vorige gelegenheden in de Vergadering onzer Commissie, te hebben aangetoond, dat vereenvoudiging der administratie zeer goed mogelijk is zonder schade voor de kolonie.

Met vereenvoudiging in de administratie zal ook een zuiniger beheer der middelen verkregen worden en zal het cijfer der begrootingsuitgaven dalen. Hierdoor zal wellicht worden bewezen, dat er voorloopig geen verhooging van belastingen of invoering van nieuwe lasten vereischt wordt en beide achterwege kunnen blijven.

Ondergeteekende verkeert onder den indruk, dat de groote meerderheid van de commissie zijn inzichten deelt. Pas na de besprekingen der commissie met zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, kwam er eenige kentering in de algemeene opinie, dat er in de eerste plaats gedacht moest worden aan bezuiniging. Niettemin bleef ondergeteekende onder den Indruk, dat die daarna bij de commissie in behandeling gebrachte belastingvoorstellen slechts aan een *zeer voorloopige bespreking* onderworpen worden, met de bedoeling bij het opmaken van het aan den Gouverneur uit te brengen rapport definitief vast te stellen zoowel de voorstellen tot vermeerdering der inkomsten als die betreffende de vermindering der uitgaven.

Naar de meening van den ondergeteekende behooren voorstellen welke bestrijding van onze duure administratie en bevordering van een goed en zuinig beheer beoogen, alle belastingvoorstellen vooraf te gaan. Ondergeteekende kan zich niet vereenigen met de meening van den heer A. G Statius Muller, om reeds nu, in afwachting van bezuinigingsmaatregelen, die belastingen te verhoogen welke niet direct op de ingezetenen drukken. Naar zijn oordeel is hiervoor geen grond aanwezig.

Blijkt er, dat onze huishouding, niettegenstaande vereenvoudiging niet meer gevoerd kan worden zonder versterking der middelen, dan zal ook meteen blijken in welke mate deze versterking noodig is. Maar dan zullen ook alle belastingverhoogingen moeten worden ingevoerd, welke onvermijdelijk zijn, onverschillig of zij direct op de ingezetenen dan wel op anderen drukken.

Met vergelijkingen van het belastingbedrag per hoofd in andere landen kan geen belastingverhooging worden goedgepraat. De vergelijking van den heer Prakken gaat, zooals de heer Menkman zeer terecht opmerkt en zooals ook reeds in onze commissie *uitvoerig* is uiteengezet, geheel mank.

Eene regeling van de financieele verhouding tusschen Rijk en Kolonie waarbij volledige financieele autonomie aan de koloniale machten wordt toegekend, acht ondergeteekende met den heer Statius Muller zeer gewenscht. In die regeling ziet hij mede een factor om tot een gezond beheer onzer financien te geraken en mocht dit beheer dan nog steeds meer vorderen dan de inkomsten gedoogen, dan is pas de tijd aangebroken tot belastingverhooging, welke dan tot een minimum beperkt kan blijven. Op dezen grond meent ondergeteekende, dat ook de bedoelde regeling van de financieele verhouding elke belastingverhooging dient vooraf te gaan.

Mede op grond van de moeilijke economische omstandigheden der kolonie, acht hij zich niet verantwoord mede te werken tot verhooging van de bestaande of invoering van nieuwe [illegible] tuigend zal zijn aangetoond, dat het *niet anders kon.*

Aangezien ondergeteekende op het punt staat naar het buitenland te vertrekken en hij zeer waarschijnlijk het uit te brengen rapport niet zal helpen vaststellen, heeft hij gemeend het bovenstaande in herinnering te mogen brengen en verzoekt hij beleefd, dat bij die vaststelling daarmede rekening gehouden zal worden.

Curaçao, 3 Mei 1911.

(get.) C. H. JONCKHEER WR.

Bijlage III.

Het Laatste Testament van ADMIRAAL LOUIS BRION

In het laatste (XII) artikel over Admiraal LOUIS BRION, opgenomen in den *„Amigoe di Curaçao"* van 6 Augustus ll, is er sprake van twee testamenten van Brion. Het eerste gemaakt, toen bij nog volop gezond was, të Juan Griégo op het eiland Margarita, dateert van 9 Julí 1819. Wij gaven toen den korten inhoud van dit testament op. Het tweede testament, dat natuurlijk van grooter belang is, omdat daarin het eerste herroepen wordt, heeft Brion gemaakt op Curaçao twee dagen vóór zijn dood, den 25sten September 1821. Daar het Archief onzer Kolonie sedert eenige jaren naar het Algemeen Rijksarchief in den Haag is overgebracht, kon ik toen den inhoud er van niet meedeelen.

Thans echter heb ik door bemiddeling van Dr. J. de HULLU, Rijksarchivaris in den Haag, een afschrift van dit testament mogen ontvangen, waarvoor ik Z. E. Z. G. hierbij mijn openlijken dank betuig.

Mijn vermoeden, dat Brion in dit tweede testament het eerste geheel of gedeeltelijk herroepen heeft, is alleszins juist gebleken. Wij laten dit tweede testament van 25 September 1821 hier in zijn geheel volgen:

UITTREKSEL

uit het protocol van notarieele akten van den Secretaris van den Raad van Civiele en Crimineele Justitie des Eilands Curaçao 1821.
AKTE No 49.

—„Heden den vijf en twintigsten September des Jaars Een Duizend Acht honderd Een en twintig Compareerden voor mij Mr. HERMAN RUDOLPH HAYUNGA, Secretatir van den Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes en onderhoorige Eilanden tot het waarnemen der Notarieele Functiën behoorlijk gequalificeerd.

— De heer LOUIS BRION, zich ten huize van den Heer William Smith, koopman alhier, te bedde leggende echter tot het passeeren dezes volkomen in staat,

— Zijnde de Comparant alhier geboren en zich bij mij opgevende te zijn Admiraal in dienst van de Republiek van Columbia.

— Dewelke genegen zijnde over zijne goederen testamentair te disponeeren en alvorens daartoe komende verklaarde de Comparant alle zijn voorgaande Testamenten of andere Akten kracht van uiterste wille hebbende, te revoceeren en te niet te doen, niet willende dat dezelfde Eenig Effect zal of zullen sorteeren.

— En alvorens ter dispositie testamentair overgaande, verklaarde hij testateur vooraf te legateeren aan HERMANUS en PLANTINA, kinderen van Florina van Foulke, ieder eene somma van Twee honderd vijftig Patienjes Spaansch courant.

—Nog legateert de Testateur aan PIERRE, LAURIETTE en PLANTINA, kinderen van Jannette Seturia, aan elk hunner eene gelijke somma als boven van Twee honderdvijftig Patienjes.....

— En komende ter dispositie Testamentair verklaart de Testateur tot zijn Eenige en Universeele Erfgenamen te nomineeren en te institueeren zijne Broeder (s?) en Zusters met namen THEODORUS BRION, wonende alhier, HELENA ELISABETH BRION, gehuwd met P. Mustierre, thans uitlandig, CHARLOTTE BRION, gehuwd met Joseph Foulke, thans mede uitlandig en MARIA JOSEPHA BRION, gehuwd met Maurits Franken, alhier woonachtig ende zulks in alle zijne na te latene goederen, zoo roerende als onroerende, actien, credieten en gerechtigheden, niets uitgezonderd, zo hier als elders, waar dezelve gelegen mogten zijn of gevonden worden, ieder van hun in een egale portien, omme dezelve Erfelijk te bezitten en daarmede te handelen als Eigen en vrij goed zonder tegenzeggen van iemand.

— Voorts benoemde de Testateur tot Executeurs van zijn Boedel en Na laten schap de voornoemde JOSEPH FOULKE, WILLIAM SMITH en de voornoemde THEODORUS BRION en BERNARDUS ANTHONY CANCRIJN, aan hun gevende en verleenende alle zodanige ampele magt en Faculteit als naar Rechten kan of mag worden gegeven en verleent met magt van assumtie en surrogatie tot den uiteinde toe.....

— Secludeerende de Testateur uit zijnen Boedel en Nalatenschap het College van Wees-, onbeheerde en desolate Boedelkamer van dit Eiland en alle andere, die Ambts- of plichtshalven zich daarmede zouden willen bemoeien, alle dezelve bedankende bij dezen.

— Laatstelijk verklaarde de Testateur aan zich te behouden het recht en vermogen om dit zijn Testament zoodanig te veranderen, vermeerderen of verminderen als hij zal te raade worden en rechtens bestaanbaar is, begeerende de Testateur dus dat alle acten daartoe strekkende hetzij door hem Testateur of iemand anders geschreven en door hem Testateur met bijvoeging van datum, maand en jaar in bijzijn van of zonder getuigen onderteekend, even gelijke kracht en en waarde zullen moeten hebben alsof dezelve hierinne geinsereerd of te anderzins gerechtelijk gepaseerd waren.

— Hetgeen hiervoor geschreven staat den Testateur duidelijk voorgelezen zijnde, verklaarde hij alle hetzelfde wel te verstaan en te zijn zijn Testament, begeerende de Testateur derhalve, dat hetzelve na zijn overleden volkomen kracht en waarde hebben zal, hetzij als Testament, codicil of hoe anders hetzelve best en bondigst naar Rechten zal kunnen bestaan.

— Aldus gedaan en gepasseerd op Curaçao in presentie van de Heeren JACOB THIELEN en BARTHOLOMEUS HENDRIK SCHULTZ BHzn. als getuigen.

(was geteekend)

L. BRION.

Jb. THIELEN.

B. H. SCHULTZ

Quod attestor

H. R. HAYUNGA.

Secretaris.

Wanneer men dit tweede testament van 1821 vergelijkt met het eerste van 1819, blijkt, dat hij zijn eerste beschikkingen aanmerkelijk gewijzigd heeft.

1o. In het eerste testament geeft hij de helft van zijn vermogen aan zijn broeder Theodorus, terwijl hij van de andere helft gelijkelijk een vierde part geeft aan zijn drie zusters en de kinderen van Jannette Saturia.

In het tweede testament verliest zijn broer Theodoor zijn bevoorrechte plaats en moet hij met zijn drie zusters gelijk op deelen.

2o. In dit laatste testament wordt de nalatenschap belast met de uitkeering van 5 legaten, elk van 250 patienjes, Twee daarvan zijn bestemd voor Hermanus en Plantina, kinderen van de slavin Florina van zijn zwager Joseph Foulke. Niet onwaarschijnlijk waren dit eigen kinderen van Louis Brion, door hem vroeger bij die slavin verwekt. De drie andere legaten vermaakt hij aan de drie kinderen Pierre, Lauriette en Plantina, door hem verwekt op het eiland Margarita bij Jannette Saturia, die in het eerste testament Jeane Sartory genoemd wordt. Volgens het eerste testament had deze vrouw 4 kinderen: Poles, Maria Laureta, Plantina en Louisa. Waarschijnlijk was dit laatste kind in dien tusschentijd overleden. Het verschil in deze drie namen kan men gevoegelijk aan de afwijking tusschen doopnamen en roepnamen toeschrijven.

3o. Er is voldoende grond om aan te nemen, dat die 5 kinderen met hun legaat van 250 patienjes er wellicht beter aan toe geweest zijn dan Theodoor met zijn 3 zusters. Immer uit de

NOTA van den heer A. G. Status Muller betreffende het belastings-verhoogingsplan in zijn geheel.

Ondergeteekende meent zich niet te moeten verzetten tegen belastingverhooging.

Ofschoon hij de meening, door verschillende leden bij vorige vergaderingen verdedigd, dat de Kolonie op het oogenblik in moeilijke economische omstandigheden verkeert en wellicht zelfs een crisis tegemoet gaat, deelt, is die omstandigheid volgens hem toch geen voldoende reden om geheel van belastingverhooging af te zien. Ook de koloniale kas toch lijdt onder die omstandigheden en juist met het oog daarop is versterking der middelen noodg.

Intusschen kan ondergeteekende met het oog op de stroomingen, die zich onder de bevolking openbaren geen vrijheid vinden vooralsnog mede te werken tot het verhoogen van de belastingen, en het invoeren van nieuwe belastingen, welke direct en indirect grootendeels ten laste van de ingezetenen komen.

Hij heeft geen bezwaar tegen de verhooging der loodsgelden, al kan hij omtrent de tarieven nog geen definitief oordeel vellen, verder ook niet tegen een matige verhooging van het uitvoerrecht op mijnproducten — de Kolonie mag toch wel een grooter deel dan nu wordt geeischt van de producten van haar bodem opvorderen—; tenslotte ook niet tegen de nieuw voorgestelde belastingen op petroleumomzetten en vrachten en passages. Ook kan hij medegaan met de voorstellen tot verhooging van de zegelbelasting, indien daarbij de vrijstellingen, eenigen tijd geleden door het Bestuur voorgesteld en door den Kolonialen Raad aangenomen doch door de Kroon vernietigd, wederom worden voorgesteld en de verordening ook in andere opzichten wat wordt vereenvoudigd.

Wat de andere voorgestelde verhoogingen betreft, kan hij alleen medegaan met de verhooging van de belasting op automobielen en motorfietsen en met de verhooging van de reeds bestaande specifieke invoerrechten — dit laatste in verband met de gedaalde koopkracht van het geld.

Ondergeteekende meent, dat alvorens men de ingezetenen zwaardere lasten oplegt, men recht moet doen aan verschillende departementen, in [illegible] zonderheid aan Openbare Werken.

De bevolking zal zeer ernstig bezwaar hebben tegen elke verzwaring van hare lasten, zoolang zij ziet, dat haar, dikwijls zuur verdiende, penningen worden verslonden door eene dure administratie in het algemeen en een geldverslindend departement van O. W. in het bijzonder.

Hij acht het daarom van belang, dat nog vóór dat de belastingvoorstellen ,worden ingediend, naar buiten zal blijken van een ernstig streven naar goed en zuinig beheer. Hij heeft er, helaas, nog geen spoor van kunnen ontdekken.

Ook acht hij, in nauw verband met het belastingvraagstuk, het zeer wenschelijk, dat er een regeling tot stand wordt gebracht van de financieele verhouding tusschen Kolonie en Rijk, waarbij volledige financieele autonomie aan de Koloniale machten wordt toegekend.

Zooals de toestand nu is, bestaat er geen schijn van autonomie in dat opzicht; met de inzichten van de koloniale lichamen wordt alleen tot zoover rekening gehouden, wanneer zij strooken met de meening van de regeering. Het Rijk subsidieert maar lukraak, zonder eenig systeem. In de begrootingen leest men soms, dat er voor deze of gene uitgaaf geleend mag worden, maar volgens welk systeem dat leenen geschiedt, hoe het met de aflossing moet gaan, dat staat nergens vast.

Ondergeteekende meent, dat het nu het gepaste moment is om dat alles wettelijk, bij regeeringsreglement, te regelen.

Het Eerste Ontwerp.

Zijne Excellentie Gouverneur BRANTJES kwam 13 October in onze Kolonie aan; zijn eerste Ontwerp draagt den datum van 11 November.

Nog geen maand aan het Bestuur, en reeds zendt de nieuwe Gouverneur een nieuwe regeling voor loodsdienst en loodsgelden in zee.

Deze groote activiteit is een unicum in onze Koloniale Wetgeving, zij bewijst, dat de nieuwe Landvoogd dankbaar gebruik maakt van de materialen door Gouverneur HELFRICH verzameld, en voortbouwen wil volgens de deugdelijke adviezen door de Belastingcommissie met kennis van zaken gegeven.

Wij verheugen ons over deze continuïteit bij het Koloniaal Bestuur, wat een sneller afdoen van zaken waarborgt.

Een der eerste daden van Gouverneur BRANTJES moest wel zijn het regelen onzer financiën. Er moet meer geld komen in de Koloniale Kas; daarop wachten tal van goede maatregelen.

Omdat er geen geld is, blijft veel goeds ongedaan.

De salarisregeling bijv. is door Nederland zelfs afhankelijk gesteld van verhoogde opbrengst der Koloniale middelen; de helft der verhooging moet door ons zelf worden gedragen.

Als het nieuw Ontwerp door den Kol. Raad wordt aangenomen, waar niemand aan twijfelt, kan de salarisregeling al onmiddelijk haar beslag krijgen. Een bron van groote ontevredenheid wordt daardoor weggenomen en de eerste stap tot den [illegible] vrede is gezet.

Besturen is iets meer dan het opvolgen van adviezen. Niemand verwacht van den Gouverneur, dat Zijne Excellentie alle voorstellen der Belastingcommissie zal overnemen. Echter wat de verhooging der loodsgelden betreft, was het heel natuurlijk, dat de Gouverneur het voorstel der Belastingcommissie in zijn geheel volgde. Algemeen was men het al lang er over eens, dat de loodsgelden veel te laag zijn en best wat hooger kunnen zonder ook maar in het minst gevaar van druk op onze haven te moeten vreezen.

Herhaaldelijk hebben we er op gewezen, hoe vreemde kapteins, die voor het eerst onze haven aandoen, ons recht in 't gezicht uitlachen, de tegenwoordige heffing eenvoudig bespottelijk vinden. Het vijfde van een Amerikaanschen cent, 't beroemde Hollandsch halfje, per ton; met een maximum van 75 Gld. ook voor het grootste schip.

Dat wordt nu voor stoomschepen een heele Hollandsche cent, met minimum van fl 30— en maximun fl 100.—

Voor zeilschepen en lichters 3 cent per bruto-ton, met een minimum van fl 5.

Dat is toch niet te veel!

Dit blijkt wel uit het eindcijfer. Heel de verhooging wordt geschat op 25000 Gld.

Onze heel drukke scheepvaart zal dan opbrengen,alles te samen, fl 85.000. Een bewijs, dat de loodsgelden hier nog laag genoemd mogen worden. ook na de voorgestelde verhooging.

De Gouverneur heeft deze verhooging het eerst van alle andere belastingverhooging den Raad voorgesteld, omdat over dit ontwerp, naar verwacht wordt, eenstemmigheid zal bestaan niet alleen, maar ook omdat de verhooging der invoerrechten gepaard moet gaan met eene technische herzienning der Algemeene Verordening I. U. en D. 1918, welke uiteraard veel tijd kost.

Trouwens de Gouverneur stelt zich voor alle belastingverordeningen technisch te herzien en daardoor het belastingstelsel niet alleen meer up to date te maken, maar ook een gemakkelijker naslaan der verordeningen te bevorderen, waar de meeste verordeningen in den loop der tijden meermalen gewijzigd zijn en deze wijzigingen het bestudeeren der verordeningen moeilijk maken.

Tot beter begrip von het nieuwe tarief volge hier een vergelijking tusschen het thans verschuldigde loodsgeld en hetgeen volgens deze verordening verschuldigd zou zijn voor eenige bekende schepen.

Schepen.	Bruto inhoud in M3.	Betaalt voor het in- en uitloodsen samen volgens tegenwoordig farief.	Zal moeten betalen volgens het ontworpen tarief voor het in- en uitloodsen samen.
A. *Stoomschepen.*			
Alkmaar	19,651	f 75.—	f 200.—
Alfonso XIII	22,193	75.—	200.—
Antonio Lopez	16,906	75.—	200.—
Antillian	15,871	75.—	200.—
Adonis	4,823	65.—	98.—
Merida	1,777	55.—	60.—
Philadelphia	7,123	75.—	144.—
Oranje Nassau	10,541	75.—	200.—
Prins der Nederlanden . .	6,477	75.—	130.—
Ansaldo I	14,951	75.—	200.—
Samson	394	30.—	60.—
M. Sigogne	778	30.—	60.—
Chira	410	30.—	60.—
Grove	2,855	65.—	60.—
B. *Zeilschepen.*			
Meteor	400	14.—	24.—
Abeona	374	14.—	24.—
Alix	168	11.—	12.—
Pioneer.	1,760	30.—	106.—
Hollandia	675	22.50	42.—
Providencia	90	8.—	10.—
La Providencia	72	8.—	10.—
Schip nu vrij	50	———	10.—

Voor nachtdienst en het verhalen der schepen acht de Gouverneur het niet gewenscht, nu het tarief reeds verhoogd is, voor deze diensten nog eene vergoeding van 100 %, zooals volgens het thans geldend tarief wordt geheven, te eischen.

Eene verhooging van plus minus 50 % van het tarief volgens artikel 6 komt hem voldoende voor.

Als voorbeeld diene het volgende:

Schepen.	Bruto inhoud	Heffing volgens het thans geldend tarief	Heffing volgens het voorgesteld tarief.
Voor nachtdienst.			
Alkmaar	19,691	f 75.—	f 150.—
Adonis	4,824	65.—	74.—
Merida	1,777	55.—	45.—
Chira.	410	30.—	45.—
Meteor	400	14.—	22.—
Pioneer	1,760	30.—	80.—
Providencia	72	8.—	15.—
Voor verhalen der schepen.			
Alkmaar	19,651	25.—	30.—
Adonis	4,823	25.—	30.—
Merida.	1,777	25.—	18.—
Chira	410	10.—	5.—
Meteor	400	10.—	12.—
Pioneer	1,760	25.—	20.—
Providencia	73	7.50	5.—

Een minimum is hier bepaald, daar bij nachtdienst een extra vergoeding aan het personeel van den loodsdienst moet worden uitgekeerd.

Het is in den laatsten tijd een enkele maal voorgekomen, dat een loods op een bepaalden tijd aan boord van een vertrekkend schip geroepen werd, en de loods, aan boord zijnde, óf eenige uren moest wachten vóór het schip vertrok, óf aan boord vernam, dat het schip voorloopig niet vertrekken zou en de loods dus een vergeefsche reis gedaan had.

Het heeft bij den Gouverneur een punt van overweging uitgemaakt om bij dit ontwerp een bepaling in het leven te roepen om in dergelijke gevallen een vergoeding te eischen.

Deze bepaling zou tevens met zich brengen, dat de schriftelijke loodsaanvrage verplichtend gesteld moest worden, wat natuurlijk ongemak voor de scheepvaart met zich brengen zou.

De Gouverneur heeft gemeend voorloopig den bestaanden toestand te kunnen handhaven, waar tot heden van een ernstig misbruik nog niet is gebleken.

Verhooging Uitvoerrecht op Mijnproducten.

Het tweede Ontwerp van Gouverneur BRANTJES is gedateerd 16 November.

De voorgestelde verhooging van 4 op 6% van het uitvoerrecht op mijnproducten is zeer zeker als matig te beschouwen, waar de uitvoer van mijnproducten den bodem verarmt.

---

levensbeschrijving van Louis Brion staat genoegzaam vast, dat hij zijn geheele vermogen voor den vrijheidsoorlog van Venezuela en Colombia heeft opgeofferd. Bovendien zegt Poel, die het zeer goed weten kon, dat Brion bij zijn sterven niet anders naliet dan een slecht voorziene garderobe.

De weinige contanten, die hij dus heeft overgehouden, zal hij voor legaten voor die 5 kinderen bestemd hebben, terwijl zijn broer en zusters zich met zijn aanspraken en schuldvorderingen op de Republiek Colombia („actien, credieten en gerechtigheden, niets uitgezonderd, zo hier als elders, waar dezelve gelegen mogten zijn of gevonden worden") moesten tevreden stellen.

In ons XIe artikel over Louis Brion opperden wij de meening, dat Brion niet op de planfage *Rozentak*, maar ten huize van zijn broer Theodoor in de Breedestraat, hoek Nanniesteeg zou gestorven zijn. Uit dit tweede testament blijkt nu met zekerheid, dat Brion niet däär, maar ten huize van den koopman WILLIAM SMITH gestorven is. Waar dit huis zich bevond, is mij niet bekend. Het zou echter door het naslaan van oude koopacten best kunnen worden opgespoord.

Nadat wij ons laatste artikel (XII) van 6 Augustus geschreven hadden, is onze overtuiging nog grooter geworden, dat die schuldvorderingen der familie en erfgenamen Brion nooit door die Republiek zijn uirbetaald geworden. De meening van de Venezolaansche geschiedschrijvers Ramon Azurúa en Eloy G. Gonzalez, in het artikel van 6 Augustus aangehaald, zijn reeds voldoende borg. Er is evenwel nog een ander bewijs.

In datzelfde art. van 6 Aug. schreven wij als volgt:

„In het werk: *Venezuelan arbitrations of 1903 (bl. 161)* van JACKSON H. RALSTON en W. T. SHERMAN DOYLE vindt men nog een vordering beschreven van een nakomeling van Brion op de Venezolaansche Regeering wegens het betaald voorschot eertijds door den Admiraal aan Bolivar verleend (Zie Mr. K. H. Korporaal, o. c. bl. 11 noot)".

Door bemiddeling van Mr. B. de Gaay Fortman te Dordrecht mocht ik een afschrift van deze scheidsrechterlijke uitspraak van 1903 ontvangen (waarvoor ik hier mijn oprechten dank betuig) welke wij onzen lezers in vertaling mededeelen:

„Rechtsvordering vervallen door verjaring.

Een recht, dat gedurende meer dan 43 jaar niet is gehandhaafd, kan bijna niet meer een eisch genoemd worden, BAINBRIDGE, Gevolmachtigde (voor de Commissie):

WILLIAM V. SPADER, eischer in deze zaak, verklaart dat hij is burger van de Vereenigde Staten van Amerika, en dat hij het eenige kind en de eenige wettige erfgenaam is van Mary Elizabeth Franken Spader, overleden, die de eenige legataris was onder den laatsten wil en testament van Maria Josepha Brion. Franken, die een van de legatarissen en bedeelden was onden laatsten wil en testament van Louis Brion, die stierf 27 September 1821.

Het verzoekschrift vermeldt zekere vorderingen op de Republica Venezuela ten gunste van Admiraal Louis Brion voor diensten door laatstgenoemde bewezen in de zaak der Venezolaansche onafhankelijkheid, Admiraal Brion liet zijn goederen aan zijn broeder, die kort daarna ongehuwd en zonder testament stierf, en aan zijn drie zusters: Maria Josepha, Carlota en Helena. Maria Josepha huwde met Morents E. Franken in Curaçao, en verhuisde na den dood van haar echtgenoot naar de Vereenigde Staten, waar zij in 1859 stierf, al haar goederen nalatend aan haar dochter Mary Elisabeth Franken, die huwde met Krosen T. B. Spader.

Mary Spader was als burgeres van de Vereenigde Staten genaturaliseerd den 29 April 1865. Charlotte Brion huwde met Joseph Foulke, koopman te New York. Zij stierf in 1846.

William V. Spader eischt dat hij en de andere rechtmatige partijen, erfgenamen van Admiraal Brion en burgers van de Vereenigde Staten, het recht hebben om betaald te worden door en te ontvangen van de Republiek Venezuela het twee derde deel van de schuld der Republiek Venezuela aan den eigendom van Admiraal Brion.

Uit de stukken blijkt, dat deze eisch ontstaan was tusschen de jaren 1810 en 1821. Vóór 1846 hadden burgers van de Vereenigde Staten belang of schijnen belang gehad te hebben bij den eisch. Voor zoover te bewijzen is, werd deze het eerst onder de aandacht van het Gouvernement der Vereenigde Staten gebracht den 1sten November 1889. Geen reden of verklaring is er voor, dat de indiening is uitgesteld. Hij werd voorgelegd aan een commissie, ingesteld door de Conventie van 5 December 1885 tusschen de Vereenigde Staten en Venezuela. De commissie wees den eisch af zonder over de rechtmatigheid ervan uitspraak te doen, omdat zij (de commissie) geen jurisdictie had. Het blijkt niet duidelijk, wanneer of op welke wijze de eisch ooit anders onder de aandacht van het Gouvernement van Venezuela gebracht werd. Een recht nu, dat men gedurende meer dan 43 jaar niet heeft doen gelden, kan bezwaarlijk meer een „eisch" (vordering) genoemd worden.

De eisch is afgewezen."

Onder meer dan eenig opzicht is deze vordering en de uitspraak der arbiters merkwaardig. Daar Louis Brion oogehuwd was en slechts natuurlijke kinderen naliet; valt over zijn afstammelingen niets met zekerheid te zeggen. Méér licht verspreidt het bovenstaande stuk over zijn rechtmatige erfgenamen, afstammelingen zijner drie zusters. Zooals uit ons slotartikel van 6 Aug. blijkt, waren er bij de overbrenging van Brion's gebeente in 1881 naar Carácas ook tegenwoordig de Heeren Thomas en Guillermo Golding, die afstammelingen van Brion genoemd worden. In welken zin dit moet verstaan worden en langs welken tak zij afstamden, wordt niet vermeld. Het is nu genoegzaam zeker, dat Venezuela juridisch tot geen terugbetaling dier schulden meer verplicht is, omdat die rechten verjaard zijn, daar de erfgenamen nooit hun rechten hebben laten gelden tenzij voor het eerst in 1889 en 1903.

Nijmegen, 12 October 1921.

P. A. EUWENS. O. P.

De meerdere opbrengst van deze belasting wordt geraamd op f 30 000.—

Behalve de voorgestelde verhooging zijn in deze ontwerp-verordening enkele artikelen in verband met de wijziging van het Wetboek der Strafrecht gewijzigd, en zijn artikelen die niet meer van toepassing kunnen zijn weggelaten.

Daarentegen is ingevoegd het artikel 8, waarbij den ontginner de uitdrukkelijke verplichting wordt opgelegd, de noodige gegevens voor de berekening van de waarde te verstrekken.

In de praktijk is gebleken, dat goede inlichtingen van de belanghebbenden vaak noodzakelijk zijn.

Berichten uit de Kolonie.

P. fr. L. M. Jansen. ✠

In het zes en zeventigste jaar zijns levens, het negen en veertigste na zijn H. Priesterwijding, is Maandag, 14 November, de Zeer eerw. Pater LUDOVICUS MARIA JANSEN zacht in den Heer ontslapen in het klooster te Pietermaai.

Pater JANSEN was de laatst overgeblevene van de Oude Garde, die in onze Missie het pioniers-werk hebben verricht. Pater JANSEN had daarbij de vorming der Parochie van Pietermaai voor zijne rekening. Volijverig catecheet zocht hij de jeugd meer dan 45 jaar geleden zelf op in sloppen en gangen der Punda, verzamelde hen onder den Boog en gaf hun daar het eerste godsdienstonderricht. Die jongens hielden van den hartelijken, gullen Priester, die zoo veel voor hen voelde, oog had voor de zedelijke gevaren, welke hen omringden, en zijn best deed hen den godsdienst lief te doen hebben.

Die godsdienst beurde hen op uit hun zedelijk verval en schonk hun een maatschappelijke positie, dank zij de gulle hand van Pater JANSEN.

Hoevelen zijn er, die hun toekomst aan Pater JANSEN te danken hebben gehad!

Hij legde den grondslag van het Katholiek vereenigingsleven op Curaçao, stichtte de *Union*, de St. Jozefs-Gezellen-Vereeniging, en de coöperatieve winkels en werkplaatsen, kocht gronden aan voor woningbouw, hielp zijn jongens, waar hij maar kon.

La Union, de eerste Katholieke Volkskrant, had Pater JANSEN tot stichter en redacteur. De *Amigoe* en later *La Cruz* telden Pater Jansen onder de ijverigste medewerkers. Zijn Carta di *Ipi na Cobi* is beroemd en wordt nog met graagte gelezen. De *Katholieke Lectuur* werd door zijn vlugge pen met menig onderhoudend bundeltje verrijkt.

Onder de devotieboekjes van zijn hand neemt *Pidi i lo boso haja* een blijvende plaats in; het wordt nog bij voorkeur gebruikt door onze Geloovigen, groot zoowel als klein.

De Katholieke Jongensschool was de vurigste wensch van zijn zuiver voelend Priesterhart. Bij zijn eerste vacantie naar Nederland in 1883 wist Pater JANSEN drie Katholieke Onderwijzers, de Heeren MAANEN, GEIJSEN en v. D. DONK te bewegen met hem mee te gaan naar de West, toen de Eerw. Fraters bleken nog niet bij machte te zijn de nieuwe Missie aan te nemen.

Pater JANSEN was volop de Pastoor van Pietermaai, de echte zielenherder.

Het kerkelijk leven werd bezield door zijn eigen voorbeeld van rein priesterlijk leven, en innige Godsvrucht. Uitstekend redenaar met den vollen gloed der overtuiging, droeg zijn woord toch ook nog heel bizondere wijding door de piëteit, welke er steeds uit sprak. Pater JANSEN werd vroeger bij de plechige eerste H. Communniefeesten in verschillende parochies gevraagd om te komen bidden met de kinderen, daar hij dat zoo echt eenvoudig en hartelijk kon. Dat teekent wel den stoeren harden werker, die eigen heiliging op de eerste plaats stelde en steeds in de kerk en in 't klooster gezien werd met den Rozenkrans in de hand.

Den Rozenkrans biddend is hij gestorven, zonder doodstrijd overgegaan naar de eeuwigheid.

Zondagmorgen heeft Pater JANSEN nog de Kindermis gedaan, heeft de Hoogmis bijgewoond en is daarna op de Club geweest bij zijn jongens. Eerst na den middag voelde hij zich wat onpasselijk worden, later echt ziek. De dokter werd ontboden, Pater Vicaris gewaarschuwd. Na de bedieningbleef alle benauwdheid weg, maar de levensvlam verminderde zienderoogen.

Zijn uitvaart en begrafenis hadden plaats onder buitengewone bewijzen van belangstelling. Des morgens, na de Metten gebeden te hebben, droeg P. Vic. M. LUYCKX de Uitvaartdienst op, geassisteerd door Pastoor v. D. ELZEN en Pastoor VAN HEGELSOM, des namiddags gaf Monseigneur VUYLSTEKE de absoute, geassisteerd door Pater Vicaris en Pastoor v. HEGELSOM. Z. Exc. de Gouverneur en Adjudant, de EGA. Heer Procureur, Mr. J. B. GORSIRA, en verschillende notabelen begeleidden heel de Parochie van Pietermaai in het brengen van de laatste eer aan dezen algemeen geachten Priester.

Pater Provinciaal.

De Hoogeerw. Pater Magister BERNARDUS DOMINICUS VAN BREDA is 2 November ll. op Portorico aangekomen en denkt via St. Thomas naar de Bovenwindsche eilanden door te reizen, den Hoogeerw Pater Vicaris uitnoodigend hem op die reize te willen vergezellen.

Welkom!

Met de *Nickerie* is de Eerw. fr. MAJELLA van vacantie in Nederland teruggekeerd en een nieuwe frater, fr. ETHELBERTUS, bestemd voor Scherpenheuvel, hier aangekomen.

Voetbal.

Sparta-Les Etrangers 2-0.

Even voor halfvijf fluit scheidsrechter Hendriks beginnen en beide elftallen stellen zich op als volgt:

Les Etrangers
Gaerste
Clark Reitsma
Zwijndrecht v. Dorp Jonkhout
Scott Hayen Nijhof v. Lente de Jong
Sparta
Tromp Hoek D. cass. Haseth Laurens
Penso M. Boom O. Boom
Muller Schotborg
Gorsira

Les Etrangers staat zoo sterk mogelijk op haar eigen veld Asiento. Zij wil haar roem van de nog kort geleden overwinning op de Engelschen handhaven.

Sparta heeft haar opstelling gewijzigd. De verplaatsing van de centerhalf naar rechts-binnen bleek een voordeel, de vervanging van fullback Evertsz een nadeel voor hun team. Schotborg viel tegen.

Het verslag van de kamp kan kort zijn.

Het is in 't begin erg tam. Na 'n kwartier begint Sparta's voorhoede wat vlugger aan te vallen en vooral Tromp toont zich een doorzetter.

Nu komt er wat schot in. Sparta houdt aan en krijgt verdiend de leiding, als Tromp het leder bemachtigt en Gaerste de bal achter zich laat optrapen. Nu is 't 1-0 en blijft 't ook tot rust.

Na doelwisseling speelt Sparta 't best. Hun pressie wordt steeds drukkender.

L. E. uitvallen worden makker. Het schijnt dat een andere geest in hen is gevaren.

Wat komen moest kwam, Laurens krijgt bij een scrimmage voor L. E.-doel 'n scorekans en neemt ze waar. 2-0.

L. E. beseft, nu dat er hard zal moeten worden gewerkt om nog een tegenpunt te maken en spant dan ook al haar krachten in. Af en toe krijgt nu Sparta's doelverdediger flinke schoten te verwerken, waarbij hij echter zijn doel schoon houdt.

Hoe L. E. ook zwoeg, niets wil vandaag de roodbaadjes lukken. Einde komt met een overwinning voor Sparta.

Scheidsrechter Hendriks leidde correct.

De Duitsche boot.

Met groote blijdschap begroeten we het bericht, dat onze ouwe trouwe vriend de Duitsche Boot, aanstaande maand weer geregeld onze haven zal aandoen.

Zeven jaar hebben we dat steeds welkome bezoek moeten missen. En daarom van harte *Glück auf!*

De haven van Curaçao wordt door de Hamburg-Amerika lijn met de Stille Zuidzee in verbinding gebracht. Die verbinding bestaat al, maar moet nog veel drukker worden, wil Curaçao ten volle profiteeren van de opening van het Panamakanaal.

Vormen.

Woensdagmiddag heeft Z. D. H. Mgr. M. G. VUYLSTEKE aan. 204 vormelingen, 96 jongens en 108 meisjes van de parochie van Pietermaai, het H. Vormsel toegediend.

Welgelegen.

Dit gunstig bekend Pensionaat heeft zijn gloriedag gehad. Donderdag was het Plechtige prijsuitdeeling, wat altijd een groote gebeurtenis is voor de Curaçaosche élite. Dagen te voren komen de Dames al kijken naar de keurige tentoonstelling van fijne handwerken, maar op den grooten dag der Prijsuitdeeling loopt het er gewoonweg storm.

Zeer veel families der leerlingen uit de omliggende republieken woonden de uitvoering bij, welke vereerd werd door de tegenwoordigheid van Zijne Excellentie Gouverneur BRANTJES en familie, Monseigneur en verschillende Paters. De Gouverneur werd bij Zijn eerste officiëel bezoek aan deze inrichting door een der Jongedames in 't Fransch toegesproken, waarna Zijne Excellentie bloemen werden aangeboden.

Toen volgde het feestprogram der Prijsuitdeeling.

Vier leerlingen behaalden na volbracht schriftelijk en mondeling examen het eind-diploma, maar hoeveel kronen, medailles en prijzen er werden uitgedeeld konden we niet optellen. Het geklap was niet van de lucht. De stralende kindergezichten schitterden van voldoening en geluk. Zang, muziek, voordracht, comedie maakten dezen avond voor Ouders en kinderen onvergetelijk.

De Japaneeschjes waren een en al gratie, het was of de Mikado in eigen persoon met héel het keizerlijk hof ten tooneele verscheen. De costumes waren keurig van kleurencombinatie. De vlindertjes brachten het Publiek in verrukking. Een lieve idylle, alleraardigst gevonden. Maar het hoofdmoment der Uitvoering was, het Drama CECILIA. De bruidstoet van Cecilia en Valerianus en het huwelijksfeest waren schilderijtjes van kleur en groepeering; Cecilia een prachttype van Maagd en Martelares, streng volgehouden tot het einde. Maar de apotheosis was verrukkelijk. Dat overtrof alles en was een schitterend slot van den uitstekend geslaagden avond.

HOLLAND BANKROET.

De West te koop!

Aldus klaagt de Minister van financiën, seinde W. J. L. KIEHL 22 October uit den Haag aan de *Globe* van New-York en Chicago en *Daily News.* De West wordt geschat op 7000.000.000 gulden. Nu, dat gaat. Shon por bieder. De kranten per laatste Mail ontvangen loopen tot 20 October, we kunnen de volgende week dus al zien, wat er van dat sensatiebericht waar is.

Ku klukx klan.

Telkens kan men vooral in den laatsten tijd dit opschrift aantreffen in de Amerikaansche bladen. De klanken schijnen de nabootsing te moeten verbeelden van hanengekraai, maar er is dan zeker een heel jong haantje tot voorbeeld genomen.

En deze naam wordt gedragen door een geheim genootschap, dat gedurende den burgeroorlog een grooten rol moet hebben gespeeld om later vergeten te raken totdat het thans weer van zich doet hooren, vooral door dat het over de grens is gegaan en in Canada een afdeeling zal stichten.

Daar zullen de leden in hun oorspronkelijk gewaad: lange witte mantels met over ' hoofd getrokken kappen en het kruis van St. Joris op de borst rondrijden. Maar de katholieken willen op het eerstdaags te houden congres te Montreal erop aandringen dat het genootschap van Staatswege verboden wordt.

Immers, oorspronkelijk is het Genootschap een onderlinge bescherming van blanken tegen negers geweest, nu bij de heroprichting heet het doel: bescherming van Amerika tegen vreemde invloeden, alsof niet de geheele bevolking uit allerlei Europeesche volken was samengesteld.

De ware bedoeling is dan ook strijd tegen alle orthodoxe geloof, zoowel het katholieke, als het Joodsche en het rechts-protestantsche en bevordering van alles wat in sommige bekrompen kringen, die zich liberaal noemen, tot de eischen van den modernen tijd wordt gerekend.

Het komt dus neer op de ondermijning van 't geloof en de grondslagen der moraal.

Phosphaat.

Het Deensche stoomschip *Sprog*, groot netto 3950 M^3, gezagvoerder J. Jordt, komende van Leith, is de 30n. October ll. te Newport aangekomen, heeft aldaar een lading phosphorzure kalk groot 2.590.800 Kg. ingenomen, en is den 10n November met bestemming naar Stolzenhagen Kratzwieck vertrokken.

Posterijen.

Onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Aangeteekende stukken:
Oswald Cuvilje, J. William Hewitt.
Gewone stukken;
W. Pennik, Catrien van Utrecht, Marie Primed, Nederlandsch Indische Gast Mij., A. Gorsema, Julien A. Abraham, Emiliano Martis, Francisca Sillie, Celestin de Mallo, Thomas Furst, P. Thielman, A. Helsborn 2, Chas. Hart, José Ma. Salazar, Stgo. Rodriguez (2), Johan Mario, Cruz Feeres, Angelica des Silva, L. E. Maduro, Maria Cohen, Leonor Maduro, Semenary Schoné.

Een postwissel voor Levino Pasch

Oficiëele berichten.

E. Fistler is benoemd tot motordrijver op het station voor D. T. op St. Martin N. G. en J. C. Richardson tot telegrambesteller.

Aan den seinwachter op het Waterfort J. W. Tschumie is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend, en C. L. van der Gen is tijdelijk als zoodanig aangesteld.

Aan den heer C. D. Meyer is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als wijkmester van de 7de wijk Willemstad, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten, en de heer H. A. L. van den Beld is als zoodanig benoemd.

Aan den agent van politie 2e klasse J. van Delden is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlofsverlenging verleend, en aan den agent 2e klasse L. J. Martis veertien dagen verlof.

Mej. Carmen Namias is aangesteld tot hoofdvlechtster bij de strohoeden vlechtindustrie alhier.

Aan den agent van politie 2e klasse M. B. Obispo is ontslag uit den dienst verleend.

Aan den 2e klerk ten kantore van den Inspecteur van het onderwijs, Mej. A. E. de Haseth is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den kommies der belastingen op Bonaire J. Newton is veertien dagen verlof verleend, en Alfredo Malvar is tijdelijk met diens functien belast.

Voor de vele, hartelijke bewijzen van deelneming, ondervonden bij het overlijden en de begrafenis van onzen beminden Confrater

Pater L. A. M. Jansen

betuigt ondergeteekende, namens alle Paters der Curaçaosche Missie hartelijk dank.

Curaçao, 16 Nov. 21.

P. fr. M. Luyckx,
Vic. Prov.

BUITENLAND.

De Fransche Kamer heeft reeds een poging gedaan, om haar ouden roep te handhaven; het Fransche parlement ontaardt tot het meest reactionnaire parlement van Europa en de gehouden beraadslagingen hebben dien indruk nog eens weer bevestigd.

Maurice Barres opende de eerste der 50 interpellaties, die in de Fransche Kamer op dit oogenblik aan de orde zijn, en de wijze, waarop hij de buitenlandsche politiek van Frankrijk, speciaal ten opzichte van Duitschland, besprak, illustreerde nog eens weer op treurige wijze het feit, dat mannen van naam en van talent in Frankrijk, zooals Maurice Barres er ongetwijfeld een is, van de ernstige gebeurtenissen der laatste maanden nog niets gezien of begrepen hebben.

Over de buitenlandsche politiek van Frankrijk ten opzichte van Duitschland was Barres zeer slecht te spreken, maar op zich zelf zou dit geen verontrustend verschijnsel zijn.

Die meening wordt ook buiten Frankrijk door tal van menschen, waaronder de grootste economen, gedeeld, en geen wonder, want nooit was de economische toestand der wereld zóó verontrustend en zóó hopeloos als wel op dit oogenblik, juist tengevolge der imperialistische politiek van Frankrijk.

Maar de critiek van Barres gold niet het feit, dat de Fransche buitenlandsche politiek te chauvinitisch was en daardoor de ontreddering van de wereld in de hand werkte, maar volgens Barres was de huidige Fransche politiek nog te verzoenend, kwam zij Duitschland nog veel te veel tegemoet.

Al heel slecht was hij te spreken over de opheffing der economische sancties, die n. b. aan Frankrijk veel meer schade deden dan aan Duitschland en de economische toestanden buiten Duitschland aanzienlijk verergerd hebben.

Wat heeft de Regeering er toe kunnen brengen, om de douanelijn in het Rijnland op te heffen, want het doel: Duitschland tot onderwerping te brengen, is er niet mede bereikt, zoo riep hij onder veler instemming uit.

Maar al spoedig kwam de aap uit den mouw en bleek het, waar Barres heen wilde. Hij meende, dat Frankrijk op den Rijn de waarborgen moet vinden voor zijn veiligheid. Lloyd Geerge heeft zulks erkend en hij heeft gezegd: om deze grens te vervangen, moet Frankrijk zich maar verstaan met de Duitsche democratie. Doch Barres meende, dat dit een onzekere toestand is. (Applaus bij een groot deel der Kamer.) Het ministerie-Wirth is wankel. Men kan er niet voldoende vertrouwen in hebben. Men moet tot andere middelen overgaan. Waar de bezetting van Rijnland slechts voor een bepaalden tijd plaats heeft, moet men van den tijd gebruik maken om de intellectueele en economische taak, die Frankrijk heeft te vervullen, heel spoedig tot een goed einde te brengen.

Hier proeft men duidelijk, waar de Fransche nationalisten heen willen, n. l. naar een permanente bezetting, of beter gezegd, naar een annexatie van Rijnland, hetgeen dan geschieden moet onder de leuze, dat de veiligheid van Frankrijk zulks noodzakelijk maakt.

Briand was door dezen aanval zeer getroffen, zoo schrijven de bladen, en daaraan zullen wij dan ook maar toeschrijven, dat zijn repliek niet alleen heel zwak, maar, wat erger is, in strijd was met den nieuwen gunstigen koers, welken wij de laatste weken in de Fransche buitenlandsche politiek meenden te ontdekken. We stippen er alleen uit aan, dat van een opheffing der militaire sancties in Duitschland voorloopig geen sprake is, want, zoo vertelde Briand, het compromis, waarbij tot opheffing der economische sancties besloten werd, had tot grondslag, dat in den eersten tijd aan de militaire sancties niet zou worden getornd.

Ook op alle andere punten kwam Briand tegemoet aan de wenschen van Barres en de Fransche bladen schrijven dan ook al, dat zijn positie zoo goed als verzekerd is, indien tenminste de besprekingen over den financieelen toestand van het land de regeering geen moeilijkheden brengen.

Vast staat in elk geval, dat de buitenlandsche politiek op de instemming van dit reactionnaire parlement kan rekenen. Wij voor ons vinden dit allerminst een verheugend verschijnsel, integendeel, want wij zien daarin het bewijs, dat het keerpunt in de huidige toestanden nog niet is bereikt.

De wereld zal nog door grootere onheilen getroffen moeten worden, de menschheid zal nog meer moeten lijden, alvorens het Fransche volk van zijn nationalistische verblindheid genezen wordt.

Het gesprokene betreuren wij daarom ook, omdat het allerminst zal bijdragen tot de rust in de bewogen politieke atmosfeer van Berlijn. De geruchten over het aftreden van het kabinet-Wirth worden steeds sterker en Briand, die kort geleden zelf verklaarde, volkomen vertrouwen te hebben in het kabinet-Wirth, dat op loyale wijze de aangegane verplichtingen nakwam, heeft door zijn rede den laatsten pijler onder dit voortreffelijke Duitsche kabinet weggerukt.

De rede van Briand zal natuurlijk de meening versterken van die Duitschers, die zeggen, dat elke verzoenende politiek van Duitschland boter aan den galg gesmeerd is. Dat Frankrijk niet eerder tevreden is, dan wanneer Duitschland voorgoed ten onder is gebracht en dat het daarom de plicht van Duitschland is, om zich met alle macht tegen deze politiek te weer te stellen.

Die meening schijnt, ook in verband met de Opper-Silezische kwestie, zelfs bij het centrum aanhang te vinden, want, volgens een Berlijnsche correspondentie in de kath. „Köln. Volkszeitung", wordt het aantal centrum-leden, dat zich van de politiek van Dr. Wirth afkeert, steeds grooter.

In deze omstandigheden is het natuurlijk uitgesloten, dat de regeering Wirth aanblijft, tenzij Engeland ditmaal nog eens weer verzoenend optreedt en de Fransche nationalisten tot rede brengt.

Maar Engeland heeft het te druk met eigen binnenlandsche toestanden en met de nieuwe buitenlandsche verwikkelingen. De vriendschap van Engeland voor Amerika op dit oogenblik is te spontaan, te hartelijk om, waar te zijn.

Aan den onbekenden Amerikaanschen soldaat werd zelfs de hoogste onderscheiding verleend, die zelfs aan den onbekenden Franschen soldaat niet gegeven werd. Toen Frankrijk deze hooge onderscheiding vroeg, werd geantwoord, dat deze alleen aan een Engelschman gegeven kon worden.

Als men in de internationale politiek zoo opvallend vriendelijk tegen elkander is, dan steekt er in den regel wat anders achter, dat juist door die openbare uitingen verborgen moet worden.

Want de buitenlandsche politiek is in onzen democratischen tijd nog allesbehalve openbaar, integendeel geheimzinniger dan ze ooit geweest is.

In Engeland is Lord Grey dezer dagen weer in de politiek teruggekeerd en in de graanbeurs te Berwich heeft hij een zeer belangrijke redevoering gehouden, om de candidatuur van zijn ouden liberalen vriend Runcinam aan te bevelen.

Wij zouden aan dit feit op deze plaats niet de bijzondere aandacht hebben geschonken, ware het niet, dat het verzet van Lord Grey zich voornamelijk richt tegen de Engelsche buitenlandsche politiek van Lloyd George, en om deze reden achten we het wel gewenscht om Grey's plannen hier even nader te beschouwen, wijl ze ons een bewijs geven, hoe groot de verbittering in Engeland is tegen de politiek van Lloyd George, dien men nog al te veel verdenkt van pro-Fransche neigingen.

Het optreden van Lord Grey heeft bovendien nog een bijzondere beteekenis gekregen, nu Mac Curdy, de eerste whip der huidige coalitie, te Llandudno een rede heeft gehouden, waarin hij uitvoerig gesproken heeft over de plannen van Grey.

Deze wil niet alleen in de oppositie gaan om op die wijze de huidige coalitie te bestrijden, maar hij is reeds bezig met de vorming van een nieuwe coalitie van mannen uit alle partijen, die ontevreden zijn over de aan het bewind zijnde regeering.

En die zijn er, zoo voegde Mac Curdy hier openhartig aan toe, zeer velen.

Hij zou bij dit streven zelfs gesteund worden door niemand minder dan Lord Robert Cecil, terwijl ook voor den vorigen minister-president, Asquith, een plaats zou worden ingeruimd.

Van beteekenis is hier ongetwijfeld ook een brief, door Robert Cecil naar aanleiding van Lord Grey's rede aan kolonel Heaton-Ellis gezonden, en welke de „Times" zóó belangrijk acht, dat zij hem in zijn geheel overneemt.

In dit schrijven spoort Cecil allen, die hun land liefhebben, aan, de rede van Lord Grey nauwgezet te overwegen en geeft te kennen, dat naar zijn meening de geleverde critiek op de regeering goed gefundeerd is. Hij betoogt dan, dat de Britsche regeering geen samenhangende en consequente politiek voert, doch „een reeks los van elkaar staande bewegingen uitvoert, die dikwijls worden voorgeschreven door overwegingen, die met de zaak zelve niets uitstaande hebben", en besluit als volgt:

„Wat dient te worden gedaan? Moeten wij de opvatting aanvaarden, die dikwijls naar voren wordt geschoven, dat, hoe onbevredigend de tegenwoordige regeering ook is, er geen keuze overblijft? Is het werkelijk waar, dat elk ander ministerie erger zou zijn? Ik kan het niet gelooven. De behoefte van het oogenblik is: hoogstaand karakter, nuchter oordeel, ambtelijke ondervinding en vrij zijn van partij-vooroordeel. Boven alles hebben wij een regeering noodig, die een duidelijk en vast program heeft en rustig haar weg vervolgt, zonder zich te storen aan de voorbijtrekkende vlagen van volksopwinding."

„Zou" — aldus vervolgt Robert Cecil — „Lord Grey niet de juiste man zijn om aan het hoofd te staan van een zoodanige regeering? Men zal mij misschien tegenwerpen, dat hij een liberaal is en dat ik den terugkeer tot de macht van de liberale partij bepleit. Dit is niet zoo. Ik ben bereid met Lord Grey samen te werken, niet omdat hij een liberaal is, doch in weerwil hiervan. Ik acht den toestand in het land zelf en in het buitenland zeer kritiek. Ik zie geen reden voor de hoop, dat de tegenwoordige regeering er in zal slagen, hem te beheerschen, en daarom waag ik het, er toe aan te sporen, dat allen, die op dit punt van dezelfde meening zijn als ik, het doet er niet toe tot welke partij zij behooren, zich vereenigen in een poging om aan dit land weer een regeering te geven, die het land veiligheid schenkt en vertrouwen in het buitenland wekt."

We zouden dezen merkwaardigen brief ongetwijfeld een noodkreet kunnen noemen van het Engelsche volk, waar intusschen alle reden voor is, want tengevolge van de onrust in Europa en den lagen markenkoers, is de economische toestand van het Engelsche Rijk werkelijk onrustbarend geworden.

Het is dan ook tegen deze economische buitenlandsche politiek van de Engelsche Regeering, waartegen Lord Grey zich richt en die, zooals hij het in Berwich zeide, hem genoopt had, zijn rustig leven, vaarwel te zeggen om zijn vaderland te redden van den ondergang.

Het noodlottige Vredesverdrag van Versailles, zoo betoogde Grey in Berwich, heeft in plaats van vrede overal in Europa onrust verwekt en noodzaakt ons aan allerlei militaire interventies deel te nemen, die het land millioenen kosten en waarvan het voor geen pence voordeelen heeft. Zoo deelde hij mede, dat Engeland sinds den wapenstilstand voor deze militaire interventies een bedrag had uitgegeven van 303 millioen pond sterling of ruim 3½ milliard gulden.

Terwijl dit jaar voor de bewapening mede door de troebelen in Ierland de uitgaven zijn geraamd op 207 millioen pond.

Scherp becritiseerde Grey de Iersche politiek der Regeering, daar zij met haar verzoeningsvoorstellen veel te laat was gekomen. Eerst had zij het land millioenen ponden laten betalen voor de oorlog tegen Ierland, het mooie eiland grootendeels verwoest, honderden slachtoffers laten vallen en nu kwam zij eerst met een compromisvoorstel.

Maar het schepst trad hij op tegen de politiek der Regeering, daar zij met haar imperialisme steeds steunde en daardoor medewerkte aan den economischen ondergang tengevolge van den oorlog.

Engeland dat ten koste van de grootste inspanning en offers den oorlog gewonnen heeft; gaat thans ten onder aan den vrede zoo riep Grey met hartstocht uit, welke zinsnede een geweldigen bijval oogstte.

Hij gaf hierna een schildering van den economischen toestand in Engeland, waar millioenen werkeloozen rondloopen, allen tengevolge van een vrede, waarbij alleen op militaire belangen werd gelet en de economische schandelijk verwaarloosd.

Ook Lord Robert Cecil heeft zich hierbij aangesloten en er op gewezen, hoe de Engelsche buitenlandsche politiek veel te veel geïnspireerd is door het Fransche nationalisme, welk nationalisme hij een wereldramp achtte. Het nationalisme is de oorzaak geweest van den grooten oorlog, zei Cecil. De Duitsche staatslieden en militairen, die den oorlog voorbereidden en begonnen, waren trouwe patriotten, gedreven door patriottisch vuur en gelijk ieder zien kan, die de memoires van Ludendorff en Von Tirpitz leest, onbaatzuchtig toegewijd aan den dienst van hun land. Het nationalisme maakte niet alleen den oorlog, maar het bedoelde dezen met de schandelijke misdaden, die zulk een diepen indruk op onzen geest hebben gemaakt. Het motief voor de duikbootcampagne, voor het verbranden van Leuven, voor het ter dood brengen van kapitein Fryatt en miss Cavell, was het nationalistich gevoel. Zij, die deze dingen deden, hielden van hun eigen land en haatten de vijanden ervan.

Dit nationalisme is thans naar Frankrijk overgeslagen en wordt daar gekoesterd, zoo ging Cecil voort als een heilig bezit, terwijl het niet anders dan een der noodlottigste menschelijke hartstochten is, die met de meeste kracht moet bestreden worden. In plaats van dit te doen, had de huidige Engelsche Regeering dit Fransche nationalisme veel te veel gesteund en was daardoor mede schuldig aan de groote rampen, welke het thans opnieuw over de wereld heeft gebracht.

Men ziet dat Grey en zijn medehelper ernstige beschuldigingen uiten, maar bovendien waarheden zeggen, die vooral ons neutralen uit het hart gegrepen zijn.

Wij hopen dan ook vurig, dat het Engelsche volk het zijne er toe zal bijdragen om de wereld van dit verfoeilijke nationalisme te bevrijden.

Maar lang talmen zou noodlottig kunnen zijn, want zoo ergens dan is hier periculum in mora.

Het nationalisme waarover wij het hierboven hadden, dreigt intusschen weer een nieuwe prooi te krijgen in Opper-Silezië, nu meer en meer overtuigend blijkt, dat de Raad van den Volkenbond, al of niet opzettelijk, in zijn verdeelingsplan aan het Fransche nationalisme is tegemoet gekomen.

De eerste berichten volgens welke het industriegebied letterlijk in twee deelen is gesneden, worden van alle zijden bevestigd.

Er is echter nog eenige hoop, dat de Entente, d.w.z. de Opperste Raad zich met dit voorstel waartegen vroeger alle deskundigen de ernstigste bezwaren hadden, niet zal vereenigen.

Er is n.l. nog strijd over de vraag, of de Opperste Raad nog bijeen zal komen om over de voorstellen van den Raad van den Volkenbond te beraadslagen of dat de voorstellen zonder meer zullen worden aanvaard. Intusschen wijzen de bladen er reeds op, dat zoowel Lloyd George als Briand hebben verklaard zich onvoorwaardelijk bij de beslissing van den Volkenbond te zullen neerleggen.

Maar in verband met de huidige oppositie in Engeland, kunnen we ons voorstellen, dat Lloyd George nog een anderen uitweg zoekt.

Want dit staat vast, dat de voorgestelde oplossing der Opper-Silezische kwestie den economischen chaos in Europa nog aanzienlijk verhoogt.